

« Η ιστορία του μικρού
Κοριτσιού »

*Μια φορά και έναν καιρό ήταν ένα κοριτσάκι πέντε
χρονών που την έλεγαν Εύα.*

Έξω χιόνιζε, ήταν παραμονή Χριστουγέννων.

*Η οικογένειά της ήταν ένα αγόρι και δύο κορίτσια, ο
πατέρας και η μητέρα. Το παιδί περίμενε να
περάσει η ώρα γρήγορα, να φτάσει το βράδυ ώστε
να πάνε στην γιαγιά και τον παππού που εκεί
μαζευόταν όλη η οικογένεια για να γιορτάσει τα
Χριστούγεννα.*

Η ώρα πέρασε και η οικογένεια πήγε στο σπίτι του παππού και της γιαγιάς. Εκεί που καθόταν το παιδί σε μια καρέκλα στην τραπεζαρία είδε από το παράθυρο μια γρήγορη λάμψη να περνά για μερικά δευτερόλεπτα.

Το κοριτσάκι από περιέργεια βγήκε έξω να δει τι ήταν, αλλά δεν είδε κάτι. Το παιδί μπήκε πάλι στο σπίτι.

Από τότε το μικρό κορίτσι είχε μια ανησυχία.

Η ώρα πέρασε. Το παιδί νύσταζε, πήγε στο δωμάτιό του και ξάπλωσε στο κρεβάτι. Τότε άκουσε έναν θόρυβο από την ταρατσα σαν κάποιος να περπατάει. Το κοριτσάκι ανησύχησε και πήγε να το πει στη μαμά και τον μπαμπά της. Οι γονείς της την καθησύχασαν και της είπαν πως μπορεί να είναι καμία γάτα αλλά το παιδί επέμενε.. Την ώρα που πήγε να ξαπλώσει στο κρεβάτι του το κοριτσάκι κοίταξε το παράθυρο και είδε έναν κόκκινο άνθρωπο με ένα σακί στον ώμο. Το παιδί τον ακολούθησε κι έφυγε κρυφά από το σπίτι. Ήθελε τόσο πολύ να δει τον Άγιο Βασίλη από κοντά που τον ακολουθούσε για ώρες..

Μετά από πολύ ώρα ο Άγιος Βασίλης χάθηκε και το κοριτσάκι έμεινε μόνο του σε ένα δάσος... Τότε κοίταξε στον ουρανό και είδε το έλκηθρο του Άγιου Βασίλη και τον Άγιο να του κάνει νόημα να περιμένει μέχρι να κατέβει. Ο Αϊ Βασίλης κατέβηκε, πήρε το κοριτσάκι μαζί του στο έλκηθρο και κατευθύνθηκαν προς το σπίτι.

Όταν έφτασαν ο Άγιος Βασίλης έδωσε στο κοριτσάκι τα δώρα του και το χαιρέτησε. Οι γονείς και τα αδέρφια του κοριτσιού είχαν πανικοβληθεί και δεν ήξεραν τι να κάνουν. Εκείνη την ώρα βλέπουν το κοριτσάκι να ανοίγει την πόρτα και να κρατάει πολλά δώρα. Οι γονείς του μικρού κοριτσιού χάρηκαν που το παιδί τους γύρισε αλλά την συμβούλεψαν να μην ξαναφύγει ποτέ μόνη της. Κι από τότε έζησαν αυτοί καλά κι εμείς καλύτερα.

Στράτος Κ. Α2

